

Wydział Informatyki

Projekt nr 4 Z przedmiotu Rachunek Macierzowy

"Wartości i wektory własne. Dekompozycja na wartości osobliwe"

Jacek Tyszkiewicz i Michał Godek Autor:

Kierunek studiów: Informatyka

Spis treści

1.	War	tości i wektory własne. Dekompozycja na wartości osobliwe	3
	1.1.	Cel projektu	3
	1.2.	Zadania	3
	1.3.	Wypisać lub narysować macierz A.	5
	1.4.	Obliczyć i wypisać/narysować macierz AA^T $(n \times n)$	5
	1.5.	Obliczyć (korzystając z biblioteki) wartości własne λ_i i wektory własne U_i macierzy AA^T .	6
	1.6.		6
	1.7.	Obliczyć macierz V wykorzystując własność $V=A^TUS^{-1}$	7
	1.8.	Wypisać macierz $[V_1 \ V_2 \ \dots \ V_m]^T$ (czyli wektory V_i jako wiersze)	7
	1.9.	Obliczyć i wypisać/narysować macierz A^TA $(m \times m)$	7
	1.10.	Obliczyć (korzystając z biblioteki) wartości własne λ_i i wektory własne V_i macierzy A^TA .	8
	1.11.	Wypisać macierz wektorów własnych $[V_1\ V_2\ \dots\ V_m]^T$ oraz macierz diagonalną S taką, że $S_{ii}=\sqrt{\lambda_i}$	8
	1.12.	Obliczyć macierz U korzystając z własności $U=AVS^{-1}$, pamiętając że $S_{ii}^{-1}=$	0
	1 10	$\frac{1}{S_{ii}}$	9
		Wypisać macierz $[U_1\ U_2\ \dots\ U_m]$	9
	1.14.	Porównać uzyskane dwie dekompozycje (z AA^T oraz A^TA)	9
	1.15.	Wyznaczyć: $\dim R(A)$ oraz $\dim N(A)$, gdzie $R(A)$ to przestrzeń obrazu ope-	
		ratora A a $N(A)$ to jego jadro (null space)	10

2 SPIS TREŚCI

J. Tyszkiewicz, M. Godek "Wartości i wektory własne. Dekompozycja na wartości osobliwe"

1. Wartości i wektory własne. Dekompozycja na wartości osobliwe

1.1. Cel projektu

Celem projektu jest ręczne przeprowadzenie rozkładu SVD ($A = USV^T$) dla dowolnej macierzy prostokątnej $A \in \mathbb{R}^{n \times m}$ przy użyciu wybranego języka programowania, z wykorzystaniem podstawowych operacji algebry liniowej oraz bibliotek numerycznych.

1.2. Zadania

- 1. Wypisać lub narysować (np. spy (A) w MATLAB) macierz A.
- **2.** Obliczyć i wypisać/narysować macierz AA^T $(n \times n)$.
- 3. Obliczyć (korzystając z biblioteki) wartości własne λ_i i wektory własne U_i macierzy AA^T .
- **4.** Zbudować macierz wektorów własnych $[U_1\ U_2\ \dots\ U_n]$ oraz diagonalną macierz S taką, że $S_{ii}=\sqrt{\lambda_i}$.
- 5. Obliczyć macierz V wykorzystując własność $V=A^TUS^{-1}.$
- **6.** Wypisać macierz $[V_1 \ V_2 \ \dots \ V_m]^T$ (czyli wektory V_i jako wiersze).
- 7. Obliczyć i wypisać/narysować macierz A^TA $(m \times m)$.
- 8. Obliczyć (korzystając z biblioteki) wartości własne λ_i i wektory własne V_i macierzy A^TA .
- 9. Wypisać macierz wektorów własnych $[V_1 \ V_2 \ \dots \ V_m]^T$ oraz macierz diagonalną S taką, że $S_{ii} = \sqrt{\lambda_i}$.
- 10. Obliczyć macierz U korzystając z własności $U=AVS^{-1}$, pamiętając że $S_{ii}^{-1}=\frac{1}{S_{ii}}$.

4 1.2. Zadania

- **11.** Wypisać macierz $[U_1 \ U_2 \ \dots \ U_m]$.
- 12. Porównać uzyskane dwie dekompozycje (z AA^T oraz A^TA).
- 13. Wyznaczyć: $\dim R(A)$ oraz $\dim N(A)$, gdzie R(A) to przestrzeń obrazu operatora A, a N(A) to jego jądro (null space).

1.3. Wypisać lub narysować macierz A.

1.4. Obliczyć i wypisać/narysować macierz AA^T $(n \times n)$.

J. Tyszkiewicz, M. Godek "Wartości i wektory własne. Dekompozycja na wartości osobliwe"

1.5. Obliczyć (korzystając z biblioteki) wartości własne λ_i i wektory własne U_i macierzy AA^T .

```
wartosci_wlasne, wektory_wlasne = la.eigh(AAT)
  indeksy_sortowania = np.argsort(wartosci_wlasne)[::-1]
  wartosci_wlasne = wartosci_wlasne[indeksy_sortowania]
  wektory_wlasne = wektory_wlasne[:, indeksy_sortowania]
  print("Wartości własne λ<sub>i</sub> macierzy A·A<sup>T</sup>:")
  print(wartosci_wlasne)
  print("\nWektory własne Ui (kolumny macierzy U):")
  print(wektory_wlasne)
Wartości własne \lambda_i macierzy A \cdot A^T:
[ 1.86722494e+01 7.61863674e+00 2.46396324e+00 4.27237224e-01 6.94573724e-16 -1.17867187e-17]
Wektory własne U_i (kolumny macierzy U):
[[-0.59390984 -0.57165236  0.25529267 -0.18762865  0.46915437  0.
[-0.10435984 -0.52391629 -0.07491713 0.12325528 -0.68042914 0.48045029]
0.58571911 -0.21669841 0.77436266 -0.06774007 0.02896509 0.07006921]]
```

1.6. Zbudować macierz wektorów własnych $[U_1 \ U_2 \ \dots \ U_n]$ oraz diagonalną macierz S taką, że $S_{ii} = \sqrt{\lambda_i}$.

```
S_diag = np.sqrt(np.clip(wartosci_wlasne, 0, None))
  S = np.zeros((n, m))
  np.fill_diagonal(S, S_diag[:min(n, m)])
  print('Macierz U:')
  print(wektory_wlasne)
  print('\nMacierz S:')
  print(5)
[[-0.59390984 -0.57165236 0.25529267 -0.18762865 0.46915437 0.
[-0.10435984 -0.52391629 -0.07491713 0.12325528 -0.68042914 0.48045029]
[-0.20070058 \ -0.0455066 \quad 0.20141986 \ -0.28402251 \ -0.53271118 \ -0.74338985]
[ 0.58571911 -0.21669841  0.77436266 -0.06774007  0.02896509  0.07006921]]
[[4.32113982 0.
                          0.
          2.76018781 0.
                          0.
[0.
          0. 1.56970164 0.
                  0. 0.65363386]
```

J. Tyszkiewicz, M. Godek "Wartości i wektory własne. Dekompozycja na wartości osobliwe"

1.7. Obliczyć macierz V wykorzystując własność $V=A^TUS^{-1}$.

```
# Wyciągnij tylko te kolumny U, które odpowiadają niezerowym wartościom singularnym r = np.sum(S_diag > 1e-12)  # liczba niezerowych wartości
U_r = wektory_wlasne[:, :r]
S_r_inv = np.diag(1.0 / S_diag[:r])

V = A.T @ U_r @ S_r_inv

V, _ = np.linalg.qr(V)

print("Macierz V:")
print(V)

Macierz V:
[[-0.89638583    0.34190289    0.07551881    -0.27183039]
[    0.12867524    -0.37909523    -0.04992386    -0.91500661]
[    -0.15556544    -0.12582912    -0.97621261    0.08351864]
[    -0.39463212    -0.8506211    0.19701131    0.28617438]]
```

1.8. Wypisać macierz $[V_1 \ V_2 \ \dots \ V_m]^T$ (czyli wektory V_i jako wiersze).

```
print("Macierz V wypisana wierszami:")
for i, wiersz in enumerate(V):
    print(f"V_{i+1}^T =", np.round(wiersz, 4)) # zaokrąglenie do 4 miejsc

Macierz V wypisana wierszami:
V_1^T = [-0.8964 0.3419 0.0755 -0.2718]
V_2^T = [ 0.1287 -0.3791 -0.0499 -0.915 ]
V_3^T = [-0.1556 -0.1258 -0.9762 0.0835]
V_4^T = [-0.3946 -0.8506 0.197 0.2862]
```

1.9. Obliczyć i wypisać/narysować macierz A^TA ($m \times m$).

J. Tyszkiewicz, M. Godek "Wartości i wektory własne. Dekompozycja na wartości osobliwe"

1.10. Obliczyć (korzystając z biblioteki) wartości własne λ_i i wektory własne V_i macierzy A^TA .

```
ATA = A.T @ A

wartosci_wlasne_V, wektory_wlasne_V = la.eigh(ATA)

indeksy_sortowania_V = np.argsort(wartosci_wlasne_V)[::-1]

wartosci_wlasne_V = wartosci_wlasne_V[indeksy_sortowania_V]

wektory_wlasne_V = wektory_wlasne_V[:, indeksy_sortowania_V]

print("Wartości własne λi macierzy AT·A:")

print(wartosci_wlasne_V)

print("\nWektory własne Vi (kolumny macierzy V):")

print(wektory_wlasne_V)

Wartości własne λi macierzy AT·A:

[18.67224937 7.61863674 2.46396324 0.42723722]

Wektory własne Vi (kolumny macierzy V):

[[ 0.89638583 0.34190289 0.07551881 -0.27183039]

[-0.12867524 -0.37909523 -0.04992386 -0.91500661]

[ 0.15556544 -0.12582912 -0.97621261 0.08351864]

[ 0.39463212 -0.8506211 0.19701131 0.28617438]]
```

1.11. Wypisać macierz wektorów własnych $[V_1 \ V_2 \ \dots \ V_m]^T$ oraz macierz diagonalną S taką, że $S_{ii} = \sqrt{\lambda_i}$.

```
# 1. Wypisz macierz V<sup>T</sup> - czyli wektory własne V<sub>1</sub> jako wiersze print("Macierz wektorów własnych V<sub>1</sub><sup>T</sup> (wierszami):")
for i, kolumna in enumerate(wektory_wlasne_V.T): # kolumny jako wiersze print(f"V_{i+1}<sup>T</sup> =", np.round(kolumna, 4))

# 2. Oblicz macierz diagonalną S na podstawie λ<sub>i</sub> (dla A<sup>T</sup>·A)
S_diag_V = np.sqrt(np.clip(wartosci_wlasne_V, 0, None)) # dla bezpieczeństwa S_macierz_V = np.diag(S_diag_V)

# 3. Wypisz przekątną macierzy S
print("\nPrzekątna macierzy S (pierwiastki z λ<sub>i</sub>):")
print(np.round(S_diag_V, 4))

Macierz wektorów własnych V<sub>i</sub><sup>T</sup> (wierszami):
V_1<sup>T</sup> = [ 0.8964 -0.1287 0.1556 0.3946]
V_2<sup>T</sup> = [ 0.3719 -0.3791 -0.1258 -0.8506]
V_3<sup>T</sup> = [ 0.0755 -0.0499 -0.9762 0.197 ]
V_4<sup>T</sup> = [ -0.2718 -0.915 0.0835 0.2862]

Przekątna macierzy S (pierwiastki z λ<sub>i</sub>):
[4.3211 2.7602 1.5697 0.6536]
```

1.12. Obliczyć macierz U korzystając z własności $U=AVS^{-1}$, pamiętając że $S_{ii}^{-1}=\frac{1}{S_{ii}}$.

```
r = np.sum(wartosci_wlasne_V > 1e-12)

V_r = wektory_wlasne_V[:, :r]
S_r_inv = np.diag(1.0 / np.sqrt(wartosci_wlasne_V[:r]))

U_odtworzone = A @ V_r @ S_r_inv
```

1.13. Wypisać macierz $[U_1 \ U_2 \ \dots \ U_m]$.

```
print("Macierz U obliczona z AVS-1:")
print(np.round(U_odtworzone, 4))

Macierz U obliczona z AVS-1:
[[ 0.5939 -0.5717 -0.2553 -0.1876]
[ 0.4369  0.3689 -0.4889  0.6465]
[ 0.1044 -0.5239  0.0749  0.1233]
[ 0.2007 -0.0455 -0.2014 -0.284 ]
[ 0.2493  0.4622 -0.2235 -0.6681]
[ -0.5857 -0.2167 -0.7744 -0.0677]]
```

1.14. Porównać uzyskane dwie dekompozycje (z AA^T oraz A^TA).

J. Tyszkiewicz, M. Godek "Wartości i wektory własne. Dekompozycja na wartości osobliwe"

1.15. Wyznaczyć: $\dim R(A)$ oraz $\dim N(A)$, gdzie R(A) to przestrzeń obrazu operatora A, a N(A) to jego jądro (null space).

```
    R(A) (range) – przestrzeń kolumn, ranga = liczba niezerowych wartości singularnych.
    N(A) (null space) – jądro operatora.
    rank = np.linalg.matrix_rank(A, tol=1e-10)
        dim_range = rank
        dim_null = m - rank
        print(f'dim R(A) = {dim_range}')
        print(f'dim N(A) = {dim_null}')
    dim R(A) = 4
        dim N(A) = 0
```

3. Wyniki

- Macierze U, Σ i V zostały obliczone i porównane przy użyciu dwóch metod.
- Obie metody dają spójne wyniki (z uwzględnieniem możliwej zmiany znaku wektorów własnych).
- Wymiary przestrzeni obrazów i jądra zostały zidentyfikowane:
  - Ranga (Rank) = liczba niezerowych wartości singularnych.
  - **Jadro** (Null space) = przestrzeń odpowiadająca zerowym wartościom singularnym.

Wnioski:

- Rozkład SVD pozwala precyzyjnie analizować strukturę macierzy, nawet jeśli nie jest kwadratowa.
- SVD daje wgląd w:
  - kierunki największej wariancji (istotne w PCA),
  - rangi i stabilność numeryczną macierzy,
  - możliwość kompresji i aproksymacji macierzy (np. przez obcięcie do największych singularnych).
- Różne metody prowadzą do tych samych wartości singularnych, co świadczy o matematycznej spójności i możliwości wyboru metody zależnie od kontekstu.